

Zelený čtvrtek - památka Večeře Páně

Může se konat slavnostní hostina nebo nějakou formu skutků lásky nebo rozhovorem o ní.

Může s použitím této modlitby

Bože, slavíme svatou hostinu,
kterou nám tvůj Syn odkázal na znamení své lásky:
neboť při poslední večeři, když se vydával na smrt,
dal se své církvi za oběť novou a věčnou;
dej, ať celá jeho církev
žije stále plněji z tohoto velikého tajemství
a sjednocuje se v tvé lásce.
Skrze tvého Syna ...

Vytrvalá modlitba

Velký pátek - Památka umučení Páně

Může s použitím této modlitby

Bože, ty ses smiloval nad lidstvem,
když propadlo hříchu a smrti,
a dals nám svého Syna, Ježíše Krista,
aby svou smrtí hřích a smrt přemohl;
dej, ať také v nás je hřích přemožen,
abychom se podobali svému Vykupiteli.
Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků.
O: Amen.

Pašijový příběh

Může se použít tento text Pašijí – Jan 18,1-19,42

V – vypravěč, J – Ježíš, Pe – Petr, Pi – Pilát, Vr – vrátná, Dav - dav, vojáci, zákoníci, S1 - 1.setník, S2 - 2.setník

Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Jana

V: Ježíš vyšel se svými učedníky za potok Kedron, kde byla zahrada. Vstoupil do ní, on i jeho učedníci. To místo znal i jeho zrádce Jidáš, protože se tam Ježíš často scházel se svými učedníky. Jidáš si tedy vzal vojenskou četvu a od velekněží a farizeů služebníky a šel tam s pochodněmi, s lucernami a se zbraněmi. Ježíš věděl všechno, co na něj má přijít. Vystoupil tedy a zeptal se jich:

J: "Koho hledáte?"

V: Odpověděli mu:

D: "Ježíše Nazaretského."

V: Ježíš odpověděl:

J: "Já jsem to."

V: Stál s nimi také zrádce Jidáš. Sotva jim tedy Ježíš řekl "Já jsem to", couvli a padli na zem. Znovu se jich zeptal:

J: "Koho hledáte?"

V: Odpověděli mu:

D: "Ježíše Nazaretského."

V: Ježíš jim odpověděl:

J: "Už jsem vám přece řekl, že já to jsem. Hledáte-li mne, tyto zde nechte odejít."

V: To proto, aby se splnilo jeho slovo: "Z těch, které jsi mi dal, nenechal jsem zahynout nikoho." Šimon Petr měl při sobě meč, vytasil ho tedy, udeřil veleknězova služebníka a uťal mu pravé ucho. Ten sluha se jmenoval Malchus. Ježíš však Petrovi řekl:

J: "Zastrč meč do pochvy! Což nemám pít kalich, který mi podal Otec?"

V: Tu se četa s velitelem a židovští služebníci zmocnili Ježíše a svázali ho. Napřed ho vedli k Annášovi. Annáš totiž byl tchán Kaifáše, který byl v tom roce veleknězem. Byl to ten Kaifáš, který dal židům radu: "Je lepší, když jeden člověk umře za lid ..." Šimon Petr a jiný učedník šli za Ježíšem. Tento učedník se znal s veleknězem, proto vešel s Ježíšem do veleknězova dvora, Petr zůstal u dveří venku. Ten druhý učedník, který se znal s veleknězem, vyšel ven, promluvil s vrátnou a přivedl Petra dovnitř. Vrátná se Petra zeptala:

Vr: "Nepatříš také ty k učedníkům toho člověka?"

V: On odpověděl:

Pe: "Nepatřím."

V: Stáli tam sluhové a služebníci velerady, kteří si rozdělali oheň, protože bylo chladno, a ohřívali se. Také Petr u nich stál a ohříval se. Velekněz se vyptával Ježíše na jeho učedníky a na jeho učení. Ježíš mu odpověděl:

J: "Já jsem mluvil k světu veřejně. Já jsem vždycky učival v synagóze a v chrámě, kde se shromažďují všichni židé, a nic jsem nemluvil tajně. Proč se ptáš mne? Zeptej se těch, kdo slyšeli, co jsem k nim mluvil. Ti dobře vědí, co jsem říkal."

V: Sotva to vyslovil, jeden ze služebníků velerady, který stál při tom, dal Ježíšovi políček a řekl:

S1: "Tak odpovídáš veleknězi?"

V: Ježíš mu odpověděl:

J: "Jestliže jsem mluvil nesprávně, dokaž, co bylo nesprávné. Jestliže však správně, proč mě biješ?"

V: Annáš ho pak poslal svázaného k veleknězi Kaifášovi. Šimon Petr stál u ohně a ohříval se. Řekli mu:

D: "Nepatříš ty k jeho učedníkům?"

V: On zapíral:

Pe: "Nepatřím."

V: Jeden z veleknězových sluhů, příbuzný toho, kterému Petr uťal ucho, řekl:

S2: "Copak jsem tě neviděl v zahradě s ním?"

V: Petr to však znovu zapřel. V tom právě kohout zakokrhal.

Od Kaifáše vedli Ježíše do vládní budovy. Bylo časně ráno. Sami do vládní budovy nevstoupili, aby se neposkvrnili, ale aby mohli jíst velikonočního beránka. Pilát tedy vyšel k nim ven a zeptal se:

Pi: "Jakou žalobu vznášíte proti tomuto člověku?"

V: Odpověděli mu:

D: "Kdyby to nebyl zločinec, nebyli bychom ti ho vydali."

V: Pilát jim řekl:

Pi: "Vezměte si ho vy sami a suďte ho podle vašeho zákona!"

V: Židé mu odpověděli:

D: "My nemáme právo nikoho popravovat."

V: Tak se totiž mělo splnit Ježíšovo slovo, kterým naznačoval, jakou smrtí zemře. Pilát se vrátil do vládní budovy, dal Ježíše předvolat a zeptal se ho:

Pi: "Ty jsi židovský král?"

V: Ježíš odpověděl:

J: "Říkáš to sám ze sebe, anebo ti to řekli o mně jiní?"

V: Pilát odpověděl:

Pi: "Copak jsem já žid? Tvůj národ, to je velekněží, mi tě vydali. Čeho ses dopustil?"

V: Ježíš na to řekl:

J: "Moje království není z tohoto světa. Kdyby moje království bylo z tohoto světa, moji služebníci by přece bojovali, abych nebyl vydán židům. Ne, moje království není odtud."

V: Pilát se ho zeptal:

Pi: "Ty jsi tedy přece král?"

V: Ježíš odpověděl:

J: "Ano, já jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas."

V: Pilát mu řekl:

Pi: "Co je to pravda?"

V: Po těch slovech vyšel zase ven k židům. Řekl jim:

Pi: "Já na něm neshledávám žádnou vinu. Je však u vás zvykem, abych vám k velikonočním svátkům propustil jednoho vězně. Chcete tedy, abych vám propustil židovského krále?"

V: Oni znovu začali křičet:

D: "Toho ne, ale Barabáše!"

V: Ten Barabáš byl zločinec. Potom Pilát vzal Ježíše a dal ho

zbičovat. Vojáci upletli z trní korunu, vsadili mu ji na hlavu, oblékli ho do rudého pláště, předstupovali před něj a provolávali:

D: "Buď zdrav, židovský králi!"

V: a bili ho. Pilát vyšel znovu ven a řekl židům:

Pi: "Hle, dám vám ho vyvést, abyste uznali, že na něm neshledávám žádnou vinu."

V: Ježíš vyšel s trnovou korunou a v rudém plášti. Pilát jim řekl:

Pi: "Hle, člověk!"

V: Když ho však uviděli velekněží a služebníci, začali křičet:

D: "Ukřižuj, ukřižuj ho!"

V: Pilát na to řekl:

Pi: "Vezměte si ho vy sami a ukřižujte, neboť já na něm neshledávám žádnou vinu."

V: Židé mu odpověděli:

D: "My máme zákon a podle toho zákona musí zemřít, protože dělal ze sebe Syna Božího."

V: Když Pilát uslyšel to slovo, ulekl se ještě více. Vešel proto zase do vládní budovy a zeptal se Ježíše:

Pi: "Odkud jsi?"

V: Ježíš mu však nedal žádnou odpověď. Pilát mu řekl:

Pi: "Se mnou nechceš mluvit? Nevíš, že mám moc tě propustit, a že mám moc dát tě ukřižovat?"

V: Ježíš odpověděl:

J: "Neměl bys nade mnou vůbec žádnou moc, kdyby ti nebyla dána shora. Proto má větší vinu ten, kdo mě vydal tobě."

V: Pilát se proto snažil ho propustit. Ale židé křičeli:

D: "Když ho propustíš, nejsi přítel císařův. Každý, kdo se dělá králem, staví se proti císaři."

V: Jak Pilát uslyšel ta slova, nařídil vyvést Ježíše ven a zasedl k soudu na místě zvaném Kamenná dlažba, hebrejsky Gabbatha.

Byl den příprav na velikonoce, kolem poledne. Pilát řekl židům:

Pi: "Hle váš král!"

V: Ale oni se pustili do křiku:

D: "Pryč s ním! Pryč s ním! Ukřižuj ho!"

V: Pilát jim namítl:

Pi: "Vašeho krále mám ukřižovat?"

V: Velekněží odpověděli:

D: "Nemáme krále, ale jen císaře!"

V: Tu jim ho vydal, aby byl ukřižován. Vzali tedy Ježíše. On sám nesl kříž a šel na místo zvané Lebka, hebrejsky Golgota. Tam ho ukřižovali a s ním ještě dva jiné, každého po jedné straně, a Ježíše uprostřed. Pilát dal také zhotovit a připevnit na kříž nápis v tomto znění: Ježíš Nazaretský, židovský král. Tento nápis četlo mnoho židů, protože místo, kdy byl Ježíš ukřižován, bylo blízko města, byl napsán hebrejsky, latinsky a řecky. Proto židovští velekněží říkali Pilátovi:

D: "Nepiš: Židovský král, ale: On tvrdil: Jsem židovský král."

V: Pilát odpověděl:

Pi: "Co jsem napsal, napsal jsem!"

V: Když vojáci Ježíše ukřižovali, vzali jeho svrchní šaty a rozdělili je na čtyři části, každému vojákovi jednu, vzali i suknič. Suknice byla nesešivaná, v jednom kuse setkaná odshora až dolů. Řekli si tedy:

D: "Netrhejme ji, ale losujme o ni, komu připadne."

V: Tak se měl splnit výrok Písma: Rozdělili si mé šaty a o můj oděv losovali. Právě tak to vojáci udělali. U Ježíšova kříže stála jeho matka, příbuzná jeho matky Marie Kleofášova a Marie Magdalská. Když Ježíš uviděl svou matku a jak při ní stojí ten učedník, kterého měl rád, řekl matce:

J: "Ženo, to je tvůj syn."

V: Potom řekl učedníkovi:

J: "To je tvá matka."

V: A od té chvíle si ji ten učedník vzal k sobě. Potom, když Ježíš věděl, že už je všechno dokonáno, řekl ještě:

J: "Žízním."

V: Tak se mělo splnit Písmo. Stála tam nádoba plná octa. Nasadili tedy na yzop houbu naplněnou octem a podali mu ji k ústům. Když Ježíš přijal ocet, řekl:

J: "Dokonáno je."

V: Pak sklonil hlavu a skončil.

Chvilé tiché modlitby v kleče.

V: Protože byl den příprav, takže mrtvá těla nesměla zůstat na kříži přes sobotu - tu sobotu totiž byl velký svátek - požádali židé Piláta, aby byly ukřižovaným přeraženy nohy a aby byli sňati. Přišli tedy vojáci a přerazili kosti prvním i druhému, kteří s ním byli ukřižováni. Když však přišli k Ježíšovi, viděli, že už je mrtvý. Proto mu kosti nepřerazili, ale jeden z vojáků mu kopím probodl bok a hned vyšla krev a voda.

Ten, který to viděl, vydává o tom svědectví a jeho svědectví je pravdivé. On ví, že mluví pravdu abyste i vy věřili. To se stalo, aby se splnil výrok Písma. „Ani kost mu nebude zlomena. A na jiném místě v Písmě se říká: „Budou hledět na toho, kterého probodli,

Josef z Arimatie, který byl Ježíšovým učedníkem, ale ze strachu před židy tajným, požádal potom Piláta, aby směl sejmout Ježíšovo mrtvé tělo, a Pilát mu to dovolil. Přišel tedy a sňal jeho tělo. Dostavil se tam i Nikodém, ten, který k němu přišel jednou v noci, a měl s sebou směs myrhy a aloe, asi sto liber. Vzali tedy Ježíšovo tělo a zavinuli ho s těmi vonnými věcmi do pruhů plátna, jak mají židé ve zvyku pohřbívat. Na tom místě, kde byl ukřižován, byla zahrada a v té zahradě nová hrobka, kde nebyl ještě nikdo pochován. Tam tedy položili Ježíše, protože u židů byl den příprav a hrobka byla blízko.

PŘÍMLUVY

Nejprve někdo říká výzvu, naznačující úmysl. Potom všichni setrvají chvíli v tiché modlitbě, kterou někdo jiný zakončí hlasitou modlitbou. Může se při přímluvách celou dobu buď klečat, anebo stát.

1. Za církev

Modleme se za svatou církev Boží.
Kéž ji Bůh a náš Pán naplní pokojem,
kéž ji dovede k jednotě a po celém světě chrání,
abychom všichni v míru a bezpečí mohli oslavovat Boha.

Chvilé tiché modlitby. Potom se říká:

Všemohoucí, věčný Bože,
tys v Kristu zjevil svou slávu celému světu.
Chraň toto své dílo, ať pokračuje v tvé církvi:
Upevni ji ve víře,
aby ti po celém světě vydávala svědectví.
Skrze Krista, našeho Pána.

O: Amen.

2. Za papeže

Modleme se za našeho papeže **N**.
Bůh a náš Pán si ho vyvolil za prvního mezi biskupy;
kéž ho chrání a kéž ho zachová své církvi,
aby dobře vedl svatý lid Boží.

Chvilé tiché modlitby. Potom se říká:

Všemohoucí, věčný Bože,
všechno záleží na tvé vůli.
Proto tě prosíme:
Zachovej našeho papeže **N**. ve své lásce,
ať posiluje tvůj lid ve víře
a vede ho po tvých cestách.
Skrze Krista, našeho Pána.

O: Amen.

3. Za služebníky církve a za všechny věřící

Modleme se také za našeho biskupa Vojtěcha,
za všechny biskupy, kněze a jáhny
a za všechny věřící.

Chvilé tiché modlitby. Potom se říká:

Všemohoucí, věčný Bože,
tvůj Duch posvěcuje každého věřícího
a řídí celou církev.

Prosíme tě:

Zachovej všem svého svatého Ducha,
abychom ti každý na svém místě věrně sloužili.
Skrze Krista, našeho Pána. **O:** Amen.

4. Za katechumeny

Modleme se také za všechny, kdo se připravují na křest.
Kéž Bůh a náš Pán otevře jejich srdce svému slovu
a kéž se nad nimi smiluje,
aby se z vody a z Ducha svatého znovu narodili,
dosáhli odpuštění všech hříchů
a byli s námi spojeni v Ježíši Kristu, našem Pánu.

Chvilé tiché modlitby. Potom se říká:

Všemohoucí, věčný Bože,
ty svou církev stále obnovuješ,
ty nepřestáváš přijímat lidi za své syny.
Prosíme tě za všechny, kdo se připravují na křest:
Dej jim víru, aby tě poznali,
dej jim ve křtu nový život a připoj je ke svému vyvolenému lidu.
Skrze Krista, našeho Pána. **O:** Amen.

5. Za jednotu křesťanů

Modleme se také za všechny bratry a sestry, věřící v Krista.
Kéž Bůh a náš Pán sjednotí všechny,
kdo žijí podle poznané pravdy,
a kéž dovede svou církev k dokonalé jednotě.

Chvilé tiché modlitby. Potom se říká:

Všemohoucí, věčný Bože,
jsme rozptýleni, ale ty nás chceš shromáždit,
jsme rozděleni, ale ty nás chceš sjednotit.
Dej, ať si uvědomíme,
že všichni jsme byli pokřtěni jedním křtem,
že všichni patříme jednomu Kristu:
Doved' nás k plnosti jedné víry
a k dokonalosti jedné lásky.
Skrze Krista, našeho Pána.

O: Amen.

6. Za židy

Modleme se také za židy.
Vždyť oni jsou první, kteří poznali jméno Hospodina, našeho Boha.
Kéž ho stále více milují
a kéž věrně zachovají smlouvu, kterou s nimi uzavřel.

Chvilé tiché modlitby. Potom se říká:

Všemohoucí, věčný Bože,
tys slíbil spásu především Abrahámovi a jeho potomkům.
Vyslyš prosby své církve
a dej, ať se na tvém vyvoleném národě tvé zaslíbení naplní.
Skrze Krista, našeho Pána. **O:** Amen.

7. Za ty, kdo věří v Boha, ale nevěří v Krista

Modleme se také za ty, kdo věří v Boha,
ale nepoznali jeho Syna, Ježíše Krista.
Kéž je Duch Boží jejich světlem,
aby šli cestou, která vede ke spáse.

Chvilé tiché modlitby. Potom se říká:

Všemohoucí, věčný Bože,
dej, ať ti, kteří tvého Syna neznají,
žijí před tebou podle svého svědomí a poznávají pravdu.
A nám dej, ať žijeme v Kristu tak opravdově,
abychom světu vydávali věrohodné svědectví o tvé lásce.
Skrze Krista, našeho Pána. **O:** Amen.

8. Za ty, kdo nevěří v Boha

Modleme se také za ty, kdo v Boha nevěří.
Kéž žijí poctivě podle svého poznání,
aby k Bohu nakonec došli.

Chvilé tiché modlitby. Potom se říká:

Všemohoucí, věčný Bože,
stvořiteli všech lidí,
ty jsi jediné dobro a jenom v tobě je pravý pokoj.
Smiluj se nade všemi, kteří o tobě nevědí,
a dej, ať konají dobro
a přes všechny překážky dosáhnou pokoje.
A těm, kdo v tebe věří,
dej, ať jejich život uprostřed nevěřících je znamením tvé lásky,
aby každý, kdo se s nimi setká,
setkal se s tebou, pravým Bohem a Otcem všech lidí.
Skrze Krista, našeho Pána. **O:** Amen.

9. Za politiky a státníky

Modleme se také za všechny politiky a státníky.
Kéž Bůh a náš Pán řídí jejich úmysly a rozhodnutí,
aby usilovali o skutečný mír a svobodu všech lidí.

Chvilé tiché modlitby. Potom se říká:

Všemohoucí, věčný Bože,
lidská srdce i osudy národů jsou v tvých rukou.
Veď všechny, kdo jsou odpovědni za společnost a stát,
aby všude ve světě hájili svobodu svědomí a všechna lidská práva,
aby prosazovali spravedlnost a mír
a usilovali o rozvoj národů.
Skrze Krista, našeho Pána.

O: Amen.

10. Za ty, kdo trpí

Modleme se k našemu všemohoucímu Otci za všechny lidi.
Kéž Bůh nedopustí, aby bloudili,
kéž zažene hlad a odvrátí pohromy,
otevře žaláře a rozváže pouta.
Kéž vede bezpečně k cíli ty, kdo jsou na cestách,
a ty, kdo jsou v cizině, přivede domů,
kéž dá nemocným zdraví a umírajícím věčnou spásu.

Chvilé tiché modlitby. Potom se říká:

Všemohoucí, věčný Bože,
útěcho zarmoucených a sílo trpících.
Slyš prosby těch, kdo k tobě volají v úzkosti a soužení,
a dej, ať všichni poznají, že jsi jim blízko.
Skrze Krista, našeho Pána.

O: Amen.

11. Za lidi stížené pandemií

Modleme se k Bohu,
který léčí i nejhlubší lidské nemoci,
za lidi stížené nynější pandemií. *
Kéž uzdraví nemocné,
milosrdně k sobě přijme zemřelé. *
Kéž odmění a povzbudí obětavé,
utěší smutné i bezradné *
a vede lidskou vynalézavost tak, aby uměla
řešit to, co nás tíží.

Chvilé tiché modlitby. Potom se říká:

Všemohoucí, věčný Bože,
tys lidem podle svědectví Písma navracel zdraví.
Vyslyš naše prosby,
očisti nás jako kdysi Námána
a svou milostí proměň tuto krizi
v čas příhodný pro obrácení.
Skrze Krista, našeho Pána.

O. Amen.

Uctívání svatého kříže

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně - Velikonoční vigilie

Pokud se bude slavit v neděli, je vhodné ji začít slavit před východem slunce, tedy nejpozději v 6 hod. Tato bohoslužba je již bohoslužbou nedělní.

Bohoslužba světla

K požehnání ohně (plamenu) se může se použít tato modlitba:

Modleme se.

Bože, požehnej tento oheň (tento plamen).

Ať nám připomíná tvého Syna,

v němž nám zazářila tvá sláva.

Očisti naše srdce a dej,

ať se v nás rozhoří veliká touha po tobě,

aby světlo této veliké noci bylo předobrazem tvé slávy,

kterou nám připravuješ ve svém království.

Skrze Krista, našeho Pána.

K děkování za světlo, který je Boží Syn, Ježíš, kterého temnota nepohltila, se může použít část chvalopěvu Exultet:

Zajásejte již, zástupy andělů v nebi!

Zaskvějte se v slávě, božská tajemství!

K vítězství tak mocného Krále

zazni, polnice, a zvěstuj spásu!

Raduj se i ty, země, zalitá tak oslnivou září

a tonoucí v jasu věčného Krále,

pohleď, jak na celém světě

rychle zmizely temnoty!

Raduj se i ty, matko Církvi,

zkrášlená leskem tak jasného světla!

A v mohutném zpěvu lidu

ať tento svatý dům Boží

zní ozvěnou té radosti!

V: Vzhůru srdce.

O: Máme je u Pána.

V: Vzdávejme díky Bohu, našemu Otcí.

O: Je to důstojné a spravedlivé.

Vpravdě je důstojné a spravedlivé,

abychom neviditelného Boha, všemohoucího Otce,

i jeho jednorozeného Syna,

našeho Pána Ježíše Krista

oslavovali radostným zpěvem

a celou vroucností srdce i ducha.

Neboť Kristus za nás splatil věčnému Otci dluh Adamův
a svou krví z lásky prolitou
zrušil dlužní úpis dávného hříchu.

Dnes je slavnost veliké noci,
kdy se zabíjí onen pravý Beránek,
jehož krev posvěcuje veřeje věřících.

To je ta noc,
ve které jsi, Bože, naše praotce, Izraelovy děti,
kdysi vyvedl z Egypta;
Rudým mořem jsi je pak převedl suchou nohou.

To je tedy ta noc,
kdy jas ohnivého sloupu
zahnal temnotu hříchu.

To je noc,
která dnes na celém světě
vzdaluje věřící v Krista od nepravostí světa a od tmy hříchu,
vrací k milosti, sdružuje ve svaté společenství.

To je ta noc,
v níž Kristus pouta smrti rozlomil
a jako vítěz vystoupil z hrobu.

Nic by nám neprospělo, že jsme se narodili,
kdybychom nebyli vykoupeni.

Ó, jak obdivuhodně se sklání k nám
tvá otcovská dobrota!
Jak nedocenitelný to projev tvé lásky:
Syna jsi vydal, abys vykoupil služebníka!

Vpravdě nezbytný byl hřích Adamův,
který Kristus zahladil svou smrtí.

Ó šťastná vina,
pro kterou přišel Vykupitel tak vznešený a veliký!

A tak posvěcená tato noc
zahání hříchy, smývá viny,
hříšníkům vrací nevinnost a zarmouceným radost;

Ó vpravdě blahodárná noc,
která spojila zemi s nebem, člověka s Bohem.

Prosíme tě tedy, Bože,
ať tato svíce, ke cti tvého jména zasvěcená,
stále svítí neslábnoucím jasem,
aby rozehnala temnotu této noci.

Přijmi ji jako líbeznou vůni
a dej, aby zářila jako světla na nebi.
Plamen její ať spatří jitřní Vládce světla.
Onen totiž Vládce světla, který nezná západu.
Ten, který se vrátil z říše zemřelých
a jasně zazářil lidskému rodu:
tvůj Syn Ježíš Kristus.
On s tebou žije a kraluje na věky věků.
O: Amen.

Bohoslužba slova

Dříve než začnou čtení, může se povzbudit lid těmito nebo podobnými slovy:

Otevřme nyní své srdce, abychom porozuměli Božímu slovu o tom, jak Hospodin vysvobodil a vedl svůj lid a jak nakonec poslal svého Syna, aby nás vykoupil. A také prosme, aby se jeho vykupitelské dílo ve světě naplnilo.

Potom následují čtení. Někdo přednáší první čtení. Může se zpívat žalm s odpovědí. Pak se všichni mohou vstát a modlíci se může říkat: *Modleme se*. Všichni se chvíli potichu modlí. A může se použít příslušná modlitba.

1. čtení – Gn 1,1-2,2

Bůh viděl všechno, co udělal, a bylo to velmi dobré: V prvním čtení, které uslyšíme, nejde ani o dějepisné vyprávění v dnešním slova smyslu, ani o přírodopisný popis vzniku světa, nýbrž o náboženský výklad světa ve světle poselství o Bohu – Stvořiteli a o spáse lidstva. Stvoření světa je dobrý Boží čin, na který vykoupení navazuje.

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země však byla pustá a prázdná, temnota byla nad propastnou hlubinou a Boží dech vanul nad vodami. Tu Bůh řekl: „Bud’ světlo!“ A bylo světlo. Bůh viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od temnoty. Bůh nazval světlo dnem a temnotu nocí. Nastal večer, nastalo jitro – den první. Potom Bůh řekl: „Ať je obloha uprostřed vod, ať odděluje jedny vody od druhých!“ A stalo se tak. Bůh udělal oblohu, která oddělila vody pod oblohou od vod nad oblohou. Oblohu nazval Bůh nebem. Nastal večer, nastalo jitro – den druhý. Potom Bůh řekl: „Ať se shromáždí vody, které jsou pod nebem, na jedno místo a ukáže se souš!“ A stalo se tak. Bůh nazval souš zemí a shromážděné vody nazval mořem. Bůh viděl, že je to dobré. Bůh řekl: „Ať vydá země zeleň, semenotvorné rostliny a ovocné stromy, které plodí na zemi ovoce nejrůznějšího druhu, s jádry uvnitř!“ A stalo se tak. Tu země vydala zeleň, semenotvorné rostliny nejrůznějších druhů a stromy nesoucí ovoce s jádry uvnitř, nejrůznějšího druhu. A Bůh viděl, že je to dobré. Nastal večer, nastalo jitro – den třetí. Potom Bůh řekl: „Ať jsou svítilny na nebeské obloze, aby oddělovaly den od noci a byly jako znamení, ať (označují) údobí, dny a roky. Ať jsou svítilnami na nebeské obloze a osvětlují zemi!“ A stalo se tak. Bůh udělal dvě velké svítilny: svítilnu větší, aby vládla dni, a svítilnu menší, aby vládla noci, a hvězdy. Bůh je umístil na nebeskou oblohu, aby svítily na zem, vládly dni a noci a oddělovaly světlo od temnoty. Bůh viděl, že je to dobré. Nastal večer, nastalo jitro – den čtvrtý. Potom Bůh řekl: „Ať se hemží voda živočichy a ptáci ať poletují nad zemí na nebeské obloze!“ Bůh stvořil velká vodní zvířata a všechny živočichy nejrůznějších druhů, schopné pohybu, jimiž se hemží

voda, a všechny okřídlené tvory nejrůznějších druhů. Bůh viděl, že je to dobré. Bůh jim požehnal slovy: „Plod'te a množte se a naplňte vodu v mořích a ptactvo ať se množí na zemi!“ Nastal večer, nastalo jitro – den pátý. Potom Bůh řekl: „Ať vydá země živočichy různého druhu: krotká zvířata, drobnou zvířenu a divokou zvěř nejrůznějšího druhu.“ A stalo se tak. Bůh udělal různé druhy divoké zvěře, krotkých zvířat a všechny druhy drobné zemské zvířeny. Bůh viděl, že je to dobré. Potom Bůh řekl: „Učínme člověka jako náš obraz, podle naší podoby. Ať vládne nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nad krotkými zvířaty, divokou zvěří a nad veškerou drobnou zvířenou, která se pohybuje po zemi.“ Bůh stvořil člověka jako svůj obraz, jak obraz Boží ho stvořil, stvořil je jako muže a ženu. Bůh jim požehnal slovy: „Plod'te a množte se, naplňte zemi a podmaňte si ji! Vládněte nad rybami moře, nad ptactvem nebe i nade všemi živočichy, kteří se pohybují po zemi.“ A připojil: „Hle, k jídlu vám dávám všechny semenotvorné rostliny, co jich je na zemi, a všechny stromy, které plodí ovoce s jádrem uvnitř. Též veškeré divoké zvěři, všemu nebeskému ptactvu, všemu, co se pohybuje po zemi a má v sobě dech života, dávám za pokrm všechny zelené rostliny.“ A stalo se tak. Bůh viděl všechno, co udělal, a hle – bylo to velmi dobré. Nastal večer, nastalo jitro – den šestý. Tak byla dokončena nebesa, země a všechno, co je oživuje. Sedmého dne Bůh skončil své dílo, které udělal, a přestal sedmého dne s veškerou prací, kterou vykonal.

Mezizpěv – Žl 33,4-5.6-7.12-13.20+22

Země je plná Hospodinovy milosti.

Hospodinovo slovo je správné,
spolehlivé je celé jeho dílo.
Miluje spravedlnost a právo,
země je plná Hospodinovy milosti.

Jeho slovem vznikla nebesa,
dechem jeho úst všechn jejich zástup.
Vodstva moří shrnuje jako do měchu,
do nádrží slévá oceány.

Blaze národu, jehož Bohem je Hospodin,
blaze lidu, který si vyvolil za svůj majetek.
Z nebe shlíží Hospodin,
vidí všechny smrtelníky.

Naše duše vyhlíží Hospodina,
on sám je naše pomoc a štít.
Ať spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství,
jak doufáme v tebe.

Modlitba

Modleme se.
Rozjímáme, Bože, o podivuhodném díle stvoření.
Dej, ať pochopíme, že ještě větší je jiné tvé dílo:
naše vykoupení v plnosti času
skrze velikonoční oběť tvého Syna Ježíše Krista. Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků.
O: Amen.

2. čtení – Gn 22,1-18

Oběť našeho praotce Abraháma: Poslušnost Bohu nevede ke zkáze, ale otevírá nové perspektivy. Tato poslušnost ovšem stojí na víře, která mnohdy roste v bolestných zážitcích, jak to vidíme u Abraháma.

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Bůh zkoušel Abraháma a řekl: „Abraháme!“ Odpověděl: „Tady jsem!“ Bůh pravil: „Vezmi svého syna, svého jediného syna, kterého miluješ, Izáka, a jdi do země Moria a oběť ho tam jako celopal na jedné z hor, kterou ti označím.“ Abrahám vstal časně zrána, osedlal osla, vzal s sebou dva své služebníky a syna Izáka. Naštípal dříví pro celopal a vypravil se na místo, které mu Bůh jmenoval. Třetího dne, když Abrahám zdvihl oči, uviděl z dálky to místo. Tu pravil Abrahám svým služebníkům: „Zůstaňte zde s oslem a já s chlapcem půjdeme tamhle, abychom se klaněli, a pak se k vám vrátíme.“ Abrahám vzal dříví na celopal, naložil je na svého syna Izáka a do rukou si vzal oheň a nůž. A tak oba dva šli spolu. Cestou se Izák obrátil na svého otce Abraháma a řekl: „Otče!“ Odpověděl: „Co je, můj synu?“ Izák nato: „Hle, tady je oheň a dříví, ale kde je ovce k celopalu?“ Abrahám odpověděl: „Bůh si vyhlédne ovci k celopalu, můj synu“ – a šli oba dva spolu dál. Když došli na místo od Boha určené, Abrahám tam vystavěl oltář, narovnal dříví, svázal svého syna Izáka a položil ho na oltář, nahoru na dříví. Pak vztáhl Abrahám ruku a vzal nůž, aby zabil svého syna. Ale Hospodinův anděl na něho zavolal z nebe: „Abraháme, Abraháme!“ Ten se ozval: „Tady jsem!“ (Anděl) řekl: „Nevztahuj svou ruku na chlapce a nic mu nedělej, neboť nyní vím, že se bojíš Boha, když mi neodpíráš svého syna, svého jediného syna.“ Abrahám pozdvihl své oči, a hle – za ním beran, který se chytil za rohy v křoví. Abrahám šel, vzal ho a obětoval jako celopal místo svého syna. Abrahám nazval to místo „Hospodin se stará“, proto se dnes říká: „Na hoře, kde se Hospodin stará“. Hospodinův anděl zavolal na Abraháma podruhé z nebe a řekl: „Při sobě samém přísahám – praví Hospodin – že jsi to udělal a neodepřel jsi mi svého syna, svého jediného syna, zahrnu tě požehnáním a rozmnožím tvé potomstvo jako nebeské hvězdy, jako písek na mořském břehu, a tvé potomstvo se zmocní brány svých nepřátel. V tvém potomstvu budou požehnány všechny národy země za to, že jsi mě poslechl.“

Mezizpěv – Žl 16,5+8.9-10.11

Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.

Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem i mou číší,
ty mně zachovááš můj úděl.
Hospodina mám neustále na zřeteli,
nezakolísám, když je mi po pravici.

Proto se raduje mé srdce, má duše plesá,
i mé tělo bydlí v bezpečí,
neboť nezanecháš mou duši v podsvětí,
nedopustíš, aby tvůj svatý spatřil porušení.

Ukážeš mi cestu k životu,
u tebe je hojná radost,
po tvé pravici je věčná slast.

Modlitba

Modleme se.

Bože, náš nebeský Otče,
tys naším vykoupením skrze obět' tvého Syna
splnil přísahu svému služebníkovi Abrahámovi,
že se stane otcem všech národů:
neboť křtem přijímáš lidi všech národů
za syny svého zaslíbení.

Prosíme tě:

Ustavičně si shromažďuj svůj lid,
aby všechny národy našly požehnání
v našem Pánu Ježíši Kristu.
Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků.

O: Amen.

3. čtení – Ex 14,15-15,1

Toto čtení se svým kantikem nikdy nemá vynechávat.

Synové Izraele šli středem moře po souši: Exodus – východ Izraelitů z Egypta a přechod Rudým mořem, to je velký Boží čin v jeho díle vykoupení. Neradujeme se ze zkázy egyptských vozů a jezdců, ale radujeme se, že Hospodin se ujímá svého lidu a vysvobozuje ho z moci zla. Voda nám připomíná křest a Izrael vysvobozený z otroctví je obrazem vykoupeného Božího lidu – církve.

Čtení z druhé knihy Mojžíšovy.

Hospodin pravil Mojžíšovi: „Co ke mně křičíš? Poruč synům Izraele, ať táhnou dál! A ty zdvihni svou hůl, vztáhni ruku nad moře a rozděl ho, aby synové Izraele mohli jít středem moře po souši. A já zatvrdím srdce Egyptanů, takže půjdou za nimi. Ukážu svou moc na faraónovi, na celém jeho vojsku, na jeho vozech a jezdcích, aby Egyptané poznali, že já jsem Hospodin, když ukážu svou moc na faraónovi, na jeho vozech a jezdcích.“ Boží anděl, který šel před táborem Izraelitů, změnil místo a šel za nimi. Také oblačný sloup změnil místo a položil se za ně. Přišel tak mezi tábor Egyptanů a mezi tábor Izraelitů. Byla tma a mlha. Tak přešla noc a po celou noc se jedni nepřiblížili k druhým. Mojžíš vztáhl svou ruku nad moře a Hospodin hnal moře prudkým žhavým větrem po celou noc zpět a moře vysušil. Vody se rozdělily a voda stála jako zeď po pravici i po levici, takže synové Izraele šli středem moře po souši. Egyptané je následovali. Všichni faraónovi koně, jeho vozy a jezdci šli za nimi středem moře. Když nadešla doba ranní hlídky, pohleděl Hospodin z ohnivého a oblačného sloupu na tábor Egyptanů a způsobil zmatek v jejich táboře; zadržl jim kola u vozů, takže mohli pokračovat v jízdě jen s velkými obtížemi. Proto Egyptané křičeli: „Utečme před Izraelem, vždyť Hospodin bojuje za ně proti Egyptanům!“ Hospodin nařídil Mojžíšovi: „Vztáhni svou ruku nad moře, aby se vody vrátily na Egyptany, na jejich vozy i jezdce!“ Když tedy Mojžíš vztáhl svou ruku nad moře, moře se vrátilo časně zrána na své původní místo. Egyptané prchali proti němu a Hospodin je vrhl doprostřed moře. Vody se valily nazpět a zaplavily vozy i jezdce a celé faraónovo vojsko, které se hnalo za nimi do moře, a nezbyl z nich ani jeden. Synové Izraele však prošli středem moře po souši a voda jim stála jako zeď po pravici i po levici. Tak Hospodin vysvobodil v ten den Izraelity z moci Egyptanů a Izraelité viděli mrtvé Egyptany na mořském břehu a pocítili mocnou ruku, kterou Hospodin zasáhl proti Egyptanům. Lid se bál Hospodina a věřil jemu i jeho služebníkovi Mojžíšovi. Tehdy zazpíval Mojžíš se syny Izraele tuto píseň Hospodinu:

Mezizpěv – Ex 15,1-2.3-4.5-6.17-18

Chci zpívat Hospodinu, neboť je velmi vznešený.

Chci zpívat Hospodinu, neboť je velmi vznešený,
koně i jezdce svrhl do moře.

Hospodin je má síla, jej opěvuji,
stal se mou spásou.

On je můj Bůh, a já ho chválím,
Bůh mého otce, a já ho oslavuji.

Hospodin je hrdina ve válce,
jeho jméno je Hospodin.

Faraónovy vozy a jeho vojsko svrhl do moře,
výkvět jeho reků byl potopen v Rákosovém moři.

Hlubiny je přikryly,
zřítily se do propasti jako kámen.

Tvá pravice, Hospodine, ukazuje svou moc a sílu,
tvá pravice, Hospodine, drtí nepřátele.

Přivedeš a zasedíš svůj lid na hoře, na svém vlastnictví,
na místě, kde si, Hospodine, buduješ své sídlo,
ve svatyni, Pane, kterou vystavěly tvé ruce.
Hospodin bude kralovat navěky a navždy.

Modlitba

Modleme se.

Bože, to, o čem jsme nyní slyšeli ze Starého zákona,
je pro nás stále živé.

Ani dnes nepřestáváš konat své podivuhodné skutky,
a cos vykonal kdysi,
je předobrazem toho, co konáš křtem mezi námi.

Vysvobodil jsi z otroctví svůj vyvolený národ,
vysvobod' z otroctví hříchu celý svět
a uskutečni na nás své zaslíbení,

které jsi dal Abrahámovi a jeho potomkům.

Skrze Krista, našeho Pána.

O: Amen.

4. čtení – Iz 54,5-14

O novém Jeruzalémě: *Ve věčné lásce se nad tebou slituje Hospodin, tvůj vykupitel: Bůh o sobě dává promlouvat jako o manželku, který zůstává své „manželce“ – tj. vyvolenému národu – věrný i přes její nevěru. Ani od církve, která je vyvoleným lidem Nové smlouvy Boží láska nikdy neustoupí.*

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Hospodin mluví ke (své nevěstě) Jeruzalému: Neboj se, nebudeš zklamána, vždyť tvým manželem bude tvůj stvořitel, Hospodin zástupů je jeho jméno; tvým vykupitelem je Svatý Izraele, nazývá se: Bůh celé země. Ano, jak opuštěnou ženu, sklíčenou na duchu, povolal tě Hospodin. Může být zavržena manželka z mládí? – pravil tvůj Bůh. Na maličkou chvíli jsem tě opustil, avšak s velkým slitováním se tě znovu ujmu. Ve výbuchu hněvu jsem skryl na chvíli před tebou svou tvář; ve věčné lásce se však nad tebou slituji – pravil Hospodin, tvůj vykupitel. Chci jednat jako za dnů Noemových: tehdy jsem přísahal, že již nezaleji Noemovou potopou zemi, nyní přísahám, že se již na tebe nerozhněvám, nebudu ti hrozit. I kdyby hory ustoupily a pahorky kolísaly, má láska od tebe neustoupí, nezakolísá moje smlouva, která dává pokoj – pravil Hospodin, který tě miluje. Ubohá, šlehaná bouří, bez útěchy! Hle, položím tvé kameny na granáty, základy tvé na safíry, tvá cimbuří udělám z rubínů, brány tvé z křišťálů, všechny tvé hradby z drahokamů. Všichni tvoji synové budou Hospodinovými učedníky, štěstí tvých synů bude veliké. Na spravedlnosti budeš založena, zbavena útlaku, nebudeš se bát, (zbavena) hrůzy – už se k tobě nepřiblíží.

Mezizpěv – Žl 30,2+4.5-6.11+12a+13b

Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil.

Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil,
nedopřál jsi, aby se nade mnou radovali moji nepřátelé.
Hospodine, z podsvětí jsi vyvedl mou duši,
zachovals mi život mezi těmi, kteří do hrobu klesli.

Zpívejte Hospodinu, jeho zbožní,
a vzdávejte díky jeho svatému jménu!
Vždyť jeho hněv trvá chvíli,
ale jeho laskavost po celý život,
zvečera se uhostí pláč,
zítřka však jásot.

Slyš, Hospodine, a smiluj se nade mnou,
pomoz mi, Hospodine!
Můj nářek jsi obrátil v tanec,
Hospodine, můj Bože, chci tě chválit navěky!

Modlitba

Modleme se.
Všemohoucí, věčný Bože,
pro slávu svého jména rozpomeň se na zaslíbení,

kterými jsi odměnil víru praotců,
uskutečňuj je uprostřed nás a ukaž,
že se v církvi naděje praotců naplňuje.
Skrze Krista, našeho Pána.

O: Amen.

5. čtení - Iz 55,1-11

O spáse všem zdarma nabídnuté: *Pojďte ke mně, a naplní vás nový život! Sjednám s vámi věčnou smlouvu: Prorok vidí v obraze vody spásu, kterou Bůh zdarma každému nabízí. Je však třeba se obrátit od starého způsobu života a přijmout hláсанé Boží slovo.*

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Toto praví Hospodin: „Nuže, vy všichni, kteří žízníte, pojdte k vodě; i když jste bez stříbra, pojdte, zásobte se a jezte, pojdte a kupujte bez stříbra a zdarma víno a mléko! Proč odvažovat stříbro za to, co není chléb, svůj výdělek za to, co nesytí? Slyšte mě a budete hodovat, vychutnávat tučná jídla! Nakloňte ucho své a pojdte ke mně! Poslouchejte, a naplní vás nový život! Uzavřu s vámi věčnou smlouvu na věrných slibech (daných) Davidovi. Hle, národům jsem ho ustanovil zákonodárcem, knížetem a vládcem kmenů. Přivoláš národ, který neznáš, a národy, které tě neznaly, přiběhnou k tobě kvůli Hospodinu, tvému Bohu, kvůli Svatému Izraele, který tě oslavil. Hleďte Hospodina, když je možné ho najít, vzývejte ho, když je blízko! Ať přestane bezbožník hřešit, zločinec ať (změní) své smýšlení; ať se obrátí k Hospodinu, a on se nad ním smiluje, k našemu Bohu, který mnoho odpouští, neboť nejsou mé myšlenky myšlenky vaše ani vaše chování není podobné mému – praví Hospodin. O kolik totiž převyšují nebesa zemi, o to se liší mé chování od vašeho, mé smýšlení od smýšlení vašeho. Jako déšť a sníh padá z nebe a nevrací se tam, ale svlažuje zemi a působí, že může rodit a rašit, ona pak obdařuje semenem rozsévače a chlebem toho, kdo jí, tak se stane s mým slovem, které vyjde z mých úst: nevrátí se ke mně bez účinku, ale vše, co jsem chtěl, vykoná a zdaří se mu, k čemu jsem ho poslal.“

Mezizpěv – Iz 12,2-3.4bcd.5-6

S radostí budete vážit vodu z pramenů spásy.

Bůh je má spása!

Bez obavy mohu doufat.

Hospodin je má síla a má chvála,

stal se mou spásou.

S radostí budete vážit vodu - z pramenů spásy.

Děkujte Hospodinu, vzývejte jeho jméno!

Hlásejte mezi národy jeho díla,

zvěstujte vznešenost jeho jména!

Zpívejte Hospodinu, neboť učinil velkolepé věci,
ať je to známé po celé zemi!

Plesejte a jásejte, obyvatelé Siónu,

neboť velikým uprostřed vás je Svatý Izraele.

Modlitba

Modleme se.

Všemohoucí, věčný Bože, naše jediná naděje,
splň nám sliby, kteréš dal ústy svých proroků.

Vždyť bez tvé pomoci nic nezmůžeme

a jen v tobě je naše síla.

Skrze Krista, našeho Pána.

O: Amen.

6. čtení – Bar 3,9-15.32-4,4

O prameni moudrosti: *Chod' po cestě vstříc světlu Hospodinovy moudrosti: Prorok Baruch vyzývá k přijetí moudrosti Boží. Ta se pro nás vtělila v Ježíši Kristu. Proto přijetí Ježíše ve křtu je naplněním této výzvy a plyne z něho také účast na blahoslavenství, které prorok vyslovuje.*

Čtení z knihy proroka Barucha.

Slyš, Izraeli, přikázání života, napni sluch, abys poznal moudrost! Čím to, Izraeli, že jsi v nepřátelské zemi, že chřadneš v cizí zemi, poskvrněn jako mrtvoly, že jsi připočten k těm, kteří sestoupili do podsvětí? Opustil jsi studnici moudrosti! Neboť kdybys byl chodil po Boží cestě, přebýval bys v pokoji navěky. Nauč se, kde je poznání, kde síla, kde důvtip, abys tím poznal, kde je dlouhý věk a život, kde v pokoji září oči. Kdo našel místo (moudrosti), kdo vešel do jejích pokladnic? Zná ji však ten, který ví všechno, svým důmyslem ji vynašel; který založil zemi na věčné časy a naplnil ji zvířaty; který vypouští světlo, a (ono) jde, volá na ně, a (ono) ho poslouchá s třesením. Hvězdy vesele září na svých místech; zavolá-li je, řeknou: „Tady jsme!“ – a s radostí svítí svému Tvůrci. To je náš Bůh, nemůže být jiný k němu přirovnán. Vynašel všechny cesty k moudrosti a dal je svému služebníku Jakobovi a Izraeli, svému miláčkovi. Potom se (moudrost) ukázala na zemi a stýkala se s lidmi. Ona je knihou Božích přikázání a zákonem, který platí na věčné časy; všichni, kteří se jí drží, (přijdou) k životu, k smrti pak ti, kdo ji opustili. Obrat' se, Jakube, a uchop ji, chod' po cestě v jejím lesku, vstříc jejímu světlu! Svou slávu nedávej jinému ani to, co ti prospívá, cizímu národu. Blahoslavení jsme, Izraeli, že známe, co se líbí Bohu.

Mezizpěv – Žl 19,8.9.10.11

Pane, ty máš slova věčného života.

Hospodinův zákon je dokonalý, občerstvuje duši,
Hospodinův příkaz je spolehlivý, nezkušenému dává moudrost.

Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci,
Hospodinův rozkaz je jasný, osvětluje oči.

Bázeň před Hospodinem je upřímná, trvá navěky,
Hospodinovy výroky jsou pravdivé, všechny jsou spravedlivé.

Dražší jsou nad zlato, nad hojnost ryzího zlata,
sladší jsou nad med, nad šťávu z plástů.

Modlitba

Modleme se.

Bože, ty stále povoláváš do církve lidi,

kteří tě dosud neznali;

a tak tvá církev roste.

Chraň všechny, které jsi povolal ke křtu,

ať neopustí tebe, studnici moudrosti,

ale chodí věrně po tvých cestách.

Skrze Krista, našeho Pána.

O: Amen.

7. čtení – Ez 36,16-17a.18-28

O novém srdci a novém duchu: *Pokropím vás očistnou vodou a dám vám nové srdce: Bůh neopustil svůj lid, i když Izrael opustil Boha. Slibuje mu, že mu dá nového ducha a nové srdce. To se doslova plní na těch, kdo se znovu rodí z vody a z Ducha svatého.*

Čtení z knihy proroka Ezechiela.

Hospodin mě oslovil: „Synu člověka, když bydlel Izraelův dům ve své vlasti, poskvřnil ji svým chováním i svými skutky. Proto jsem na ně vylil svůj hněv pro krev, kterou prolili na zemi, znesvěcenou jejich modlami. Rozptýlil jsem je mezi národy, do zemí rozebral, soudil jsem je podle jejich chování a skutků. Kamkoli však přišli mezi národy, znesvěcovali mé svaté jméno, neboť se říkalo: Je to lid Hospodinův, a přece museli vyjít z jeho země! Slitoval jsem se tedy nad svým svatým jménem, znesvěceným od Izraelova domu mezi národy, k nimž přišli. Proto řekni Izraelovu domu: Tak praví Pán, Hospodin: Nedělám to pro vás, Izraelův dome, ale pro své svaté jméno, které jste znesvětili mezi národy, k nimž jste přišli. Posvětim své veliké jméno, znesvěcené mezi národy. Vy jste ho mezi nimi znesvětili! Tu poznají národy, že já jsem Hospodin – praví Pán, Hospodin – až na vás před jejich očima dokážu, že jsem svatý! Vezmu vás z národů, shromáždím vás ze všech zemí a přivedu vás do vaší vlasti. Pokropím vás očistnou vodou a budete čistí od všech svých nečistot, očistím vás od všech vašich model. Dám vám nové srdce, vložím do vás nového ducha, odejmu z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím do vás svého ducha a způsobím, že budete žít podle mých zákonů, zachovávat má přikázání a plnit je. Budete bydlet v zemi, kterou jsem dal vašim otcům, budete mým lidem a já budu vaším Bohem.“

Mezizpěv – Žl 42,3.5bcd; 43,3.4

Jako laň prahne po vodách bystřin, tak prahne má duše po tobě, Bože!

Má duše žízní po Bohu, po živém Bohu:

kdy už smím přijít a spatřit Boží tvář?

Vzpomínám, jak jsem putovával v zástupu,

jak jsem je vodíval k Božímu domu

s hlasitým jásotem a chvalozpěvem

ve svátečním průvodu.

Sešli své světlo a svou věrnost: ty ať mě vedou
a přivedou na tvou svatou horu a do tvých stanů.

Pak přistoupím k Božímu oltáři,
k Bohu, který mě naplňuje radostí.
Oslavím tě citerou,
Bože, můj Bože!

Modlitba

Modleme se.
Bože, tvá síla neslábne a tvé světlo nehasne.
Neopustil jsi svůj lid, i když on opouštěl tebe.
Neopouštěj ani nás pro naši hříšnost,
a skrze církev uskutečňuj ve světě své dílo spásy:
Ať celý svět zakouší a poznává,
že se v něm rozptýlené sjednocuje
a zestárlé obnovuje
a že všechno směřuje k dokonalosti skrze Krista,
původce a počátek všeho.
Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků.
O: Amen.

Po posledním čtení ze Starého zákona, s příslušným mezizpěvem a modlitbou, se může zpívat
chvalozpěv *Sláva na výsostech Bohu*.

Po tomto chvalozpěvu se může říkat tato modlitba:

Modleme se.
Děkujeme ti, Bože,
že nám dáváš účast na slávě této veliké noci vzkříšení
svého Syna, našeho Pána Ježíše Krista,
a prosíme tě,
vyslyš modlitby těch, které jsi přijal za své syny:
oživ v církvi svého ducha a obnov nás,
abychom ti sloužili v duchu a v pravdě.
Skrze tvého Syna ...
O: Amen.

Povzbudivá slova Apoštolova o křtu, kterým jsme vštípeni do Kristova velikonočního tajemství: Kristus vzkříšený z mrtvých už neumírá: Pro sv. apoštola Pavla je křest naši pozemskou účastí na Kristově smrti a vzkříšení, je to počátek nového života v nás. Mrtvi hříchu – tzn. že ve hříchu nevidíme nic dobrého, žádnou budoucnost –, avšak živi Bohu v Kristu Ježíši... – to můžeme a máme být po křtu. Teprve pochopení našeho křtu v souvislosti s velikonočním tajemstvím nám umožní pochopit, kdo vlastně jako křesťané jsme.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

(Bratři!) My všichni, kteří jsme byli křtem ponořeni v Krista Ježíše, byli jsme tím křtem ponořeni do jeho smrti. Tím křestním ponořením do jeho smrti byli jsme spolu s ním pohřbeni. A jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, tak i my teď musíme žít novým životem. Neboť jestliže jsme s ním srostli tak, že jsme mu podobní v jeho smrti, budeme mu tak podobní i v jeho zmrtvýchvstání. Vždyť přece víme, že starý člověk v nás byl spolu s ním ukřižován, aby ztratila svou moc hříšná přirozenost a my abychom už hříchu neotročili. Neboť kdo umřel, je osvobozen od hříchu. Jestliže jsme však s Kristem umřeli, jsme přesvědčeni, že spolu s ním také budeme žít. Víme totiž, že Kristus vzkříšený z mrtvých už neumírá, smrt nad ním už nemá vládu. Kdo umřel, umřel hříchu jednou provždy, a když žije, žije pro Boha. Tak i vy se považujte za mrtvé hříchu, ale za žijící Bohu, když jste spojeni s Kristem Ježíšem.

Slavnostně se zazpívá Aleluja.

Evangelium v cyklu A – Mt 28,1-10

Byl vzkříšen z mrtvých a jde před vámi do Galileje: Nalezení prázdného hrobu a slova anděla nejsou ještě jádrem věci. Tyto skutečnosti jen ukazují k tomu, co má nastat, a to je setkání s živým, vzkříšeným Ježíšem. A vzkříšeného Ježíše nelze hledat ani v hrobě, ani v minulosti, ale na cestě našeho života.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Po sobotě, na úsvitu prvního dne v týdnu, přišla Marie Magdalská a druhá Marie podívat se na hrob. Vtom nastalo velké zemětřesení, neboť anděl Páně sestoupil z nebe, přistoupil, odvalil kámen a posadil se na něj. Jeho zjev byl jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh. Strachem z něho se strážci zděsili a klesli jako mrtví. Anděl promluvil k ženám: „Vy se nebojte. Víím, že hledáte Ježíše ukřižovaného. Není tady. Byl vzkříšen, jak řekl. Pojdte a podívejte se na to místo, kam byl položen. A rychle jděte a povězte jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých. Jde před vámi do Galileje, tam ho uvidíte. To jsem vám měl povědět.“ (Ženy) rychle odešly od hrobu a se strachem i s velkou radostí to běžely oznámit jeho učedníkům. Vtom šel Ježíš proti nim a řekl jim: „Budte zdrávy!“ Přistoupily, objaly mu nohy a poklonily se mu. Tu jim Ježíš řekl: „Nebojte se! Jděte a oznamte mým bratřím, ať odejdou do Galileje. Tam mě uvidí.“

Obnova křestního vyznání

Všichni mohou stát s rozsvícenými svíčkami v rukou a obnoví. Hlava rodiny může promluvit těmito slovy:

My všichni máme účast na Kristově vítězství nad smrtí: Neboť křtem jsme byli spolu s Kristem pohřbeni, abychom s Kristem vstali k novému životu. Proto nyní vykonejme to, nač jsme se čtyřicet dní připravovali, a obnovme své křestní vyznání: Zřekněme se ducha zla a vyznejme víru v Krista Ježíše, zřekněme se hříchu a slibme, že chceme sloužit Bohu v jeho svaté církvi.

Hlava rodiny: Chcete tedy žít ve svobodě dětí Božích, a zříkáte se proto hříchu?

Všichni: Ano.

Hlava rodiny: Chcete, aby vás nikdy hřích neovládl, a zříkáte se proto všeho, co k němu láká?

Všichni: Ano.

Hlava rodiny: Zříkáte se tedy ducha zla a všeho, co působí a čím se pyšní?

Všichni: Ano.

Hlava rodiny: Věříte v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země?

Všichni: Věřím.

Hlava rodiny: Věříte v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se narodil z Marie Panny, byl ukřižován a pohřben, vstal z mrtvých a sedí na pravici Otcově?

Všichni: Věřím.

Hlava rodiny: Věříte v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení mrtvých a život věčný?

Všichni: Věřím.

Hlava rodiny končí slovy:

Všemohoucí Bůh, Otec našeho Pána Ježíše Krista,
nás vysvobodil z hříchu

a dal nám život z vody a z Ducha svatého.

Kéž v nás svou milost chrání,

abychom byli s Kristem spojeni na věky věků.

O: Amen.

Hostina

Žehnání pokrmů o Velikonocích souvisí se starou postní praxí, která zapovídala požívání nejen masa, ale i vajec a sýra. Zvláštní symboliku má velikonoční vejce – symbol života. Žehnací modlitbu pronáší zpravidla otec rodiny, úryvek z Písma může číst někdo jiný. Žehnací modlitbu neprovází ani znamení kříže, ani kropení svěcenou vodou.

Úryvek z Písma pro žehnání pokrmů na výběr: Gn 1,27–31a; Gn 9,1–3, Lk 11,9–13

Žehnací modlitba pro požehnání pokrmů:

Požehnaný jsi, Hospodine, náš Bože,
ty všechno naplňuješ svým požehnáním;
shlédni na nás, když dnes o slavnosti zmrtnýchvstání tvého Syna
děkujeme za tvé dary,
které mají sloužit k uchování našeho pozemského života,
a uč nás přijímat je z tvých rukou tak,
aby všechno směřovalo k tvé oslavě.
Skrze Krista, našeho Pána.